

ALBU, VASILE

n. 13 februarie 1881, Geoagiu de Sus, comitat Alba de Jos (azi jud. Alba)

d.

Tatăl său, Gheorghe Albu, a fost mic proprietar de pământ în Geoagiu de Sus. Fiul său alege cariera de avocat, astfel că își începe studiile superioare în drept la Academia Evanghelică de Drept Eperjes din Prešov între anii 1907-1909. Următorii doi ani de studiu îi va face la Facultatea de Drept din Cluj, între 1909-1911. Tot aici și-a susținut doctoratul în științe politice la 22 iunie 1912 și un doctorat în științe juridice la 24 ianuarie 1914.

Examenul pentru admiterea în avocatură l-a susținut doar în 16 septembrie 1918 la Târgu Mureș, acest lucru datorându-se și izbucnirii Primului Război Mondial în vara anului 1914. A fost admis în Barou în 25 ianuarie 1919, când și-a deschis birou de avocatură la Ibașfalău (azi Dumbrăveni, jud. Mureș).

În lunile care au urmat după susținerea *censurii*, Vasile Albu s-a implicat activ în pregătirea Marii Adunări de la Alba Iulia. Astfel că în luna noiembrie a fost ales membru al Consiliului Național Român din Dumbrăveni, iar la sfârșitul aceleiași luni, în ziua de 27, a fost ales delegat supleant al cercului electoral Dumbrăveni în vederea participării la Alba Iulia în 1 decembrie 1918.

În perioada interbelică a continuat să practice avocatura la Dumbrăveni, unde s-a căsătorit cu Ecaterina Horváth, fără a avea însă copii. Odată cu schimbarea regimului monarhic în România, la fel ca ceilalți avocați din țară și-a reînnoit jurământul în anul 1938 și 1940. La data de 26 iunie 1943 și-a înaintat cererea de radiere din tabloul avocaților, după care să revină asupra deciziei anul următor, în 24 aprilie 1944. A mai profesat avocatura în Baroul Sibiu, dar odată cu formarea Colegiului avocaților din Târnava Mică a cerut aderarea la acest colegiu în 16 februarie 1948.